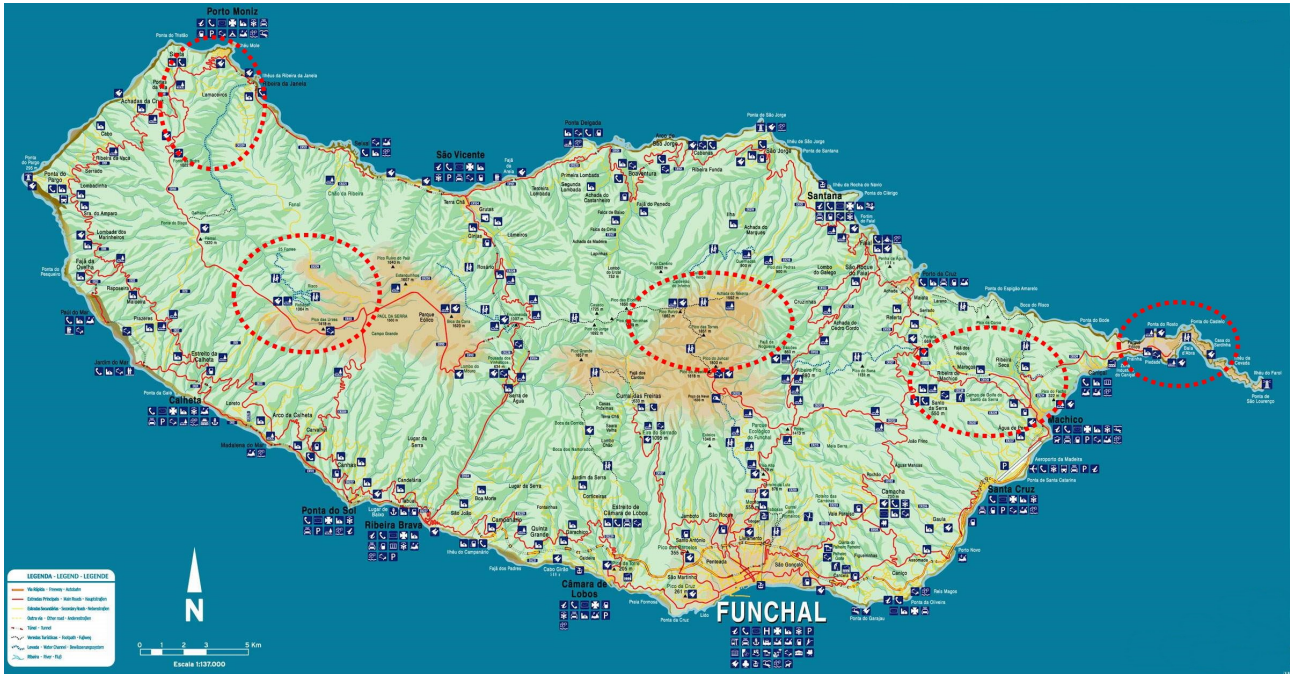

Rie's Dagbog
Madeira 2022

Madeira og de områder vi besøgte på turen

Madeira

2.marts til 9. marts 2022

Onsdag den 2. marts

Tog fra Grenågade klokken halv ni i god tid til at møde resten af "rejseholdet" to timer før afgang. Alt gik i god ro og orden og alle i gruppen virker rare og fremkommelige. Ruten gik via Lissabon til Madeira. Havde god tid i Lissabon og vores guide Lene fik hurtigt arrangeret nogle borde så vi kunne spise sammen. Var fremme i Funchal ved halv-tiden, kørte til hotellet: Orquidea, beliggende ca et kvarters gang fra centrum. Efter en lang dag fik vi vandrestøvlerne af, sandalerne på og Sten og jeg gik ud for at finde et glas rødvin. Kunne ikke finde et rustikt portugisisk sted i nobolaget, så vi gik ind på et i øvrigt tomt pizza-sted og sagde: rødvin! Den søde tjener kom med en lækker flaske vin..... og senere med lidt hapser, ... og da de var væk kom yderligere der noget tapas-lignende også med skinke... det var slet ikke svært at drikke den udmærkede vin. Regning: €8,5.
Madeira tegner fint!

Torsdag den 3. marts

Morgenmad bliver serveret i restauranten på sjette sal fra klokken halv otte. Herfra er der en fantastisk udsigt, og vi fik for første gang set Funchal i dagslys, det var pænt. Halv ni mødtes vi i foyer'n hvor vi fik udleveret vand & madpakke og havde fået at vi skulle medbringe pandelygte i dag. Den lå så i vores dagsrygsæk, med madpakken, vandet, regnfrakken og en trøje. Man kan vist aldrig helt vide hvordan vejret udarter sig her på øen. Så gik turen med bussen langs sydkysten til Calheta. hvor vi provianterede mere vand. Har det lidt klamt med "plastikvand" på en ø med så rigelige vandressurcer. Hold-da-op hvor er der investeret i infrastruktur her på øen! Vejanlæg, broer og tunneller... enormt lange tunler. Fra Calheta gik det så nordpå og op ad indtil 1200m, en enormt flot tur med dramatiske landskaber! Jo højere vi kom op, des mere tåget blev det. Steg ud af bussen i 1200 meters højde ved Rabacal. Her blev vi så "gennet" ud af bussen til

vores første levadatur. Levada do Risco. En del af turen kaldes de 25 vandfalds-tur, og det tror jeg ikke var en overdrivelse. Luften var meget fugtig da vi startede, men det lettede i løbet af turen, der var spektakulære udsigter, og selve levadaerne er også imponerende konstruktioner. De første blev bygget af mauriske slaver som portugiserne bragte til Madeira i 14-1500 tallet, da øen blev opdaget.

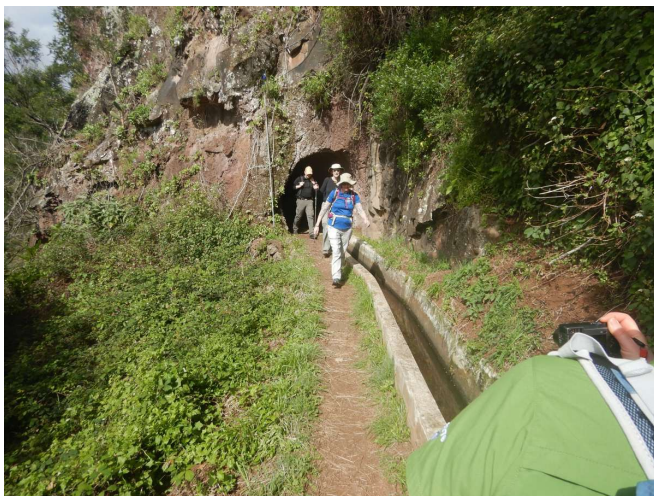
Formålet var at bringe vand fra den vestlige og nordvestlige del af øen til den tørre sydøstlige del, for at understøtte bebyggelse og landbrug, eks sukkerrør. De også tidligere blevet brugt af kvinder til at vaske tøj i områder, hvor rindende vand i hjemmene ikke var tilgængeligt. De seneste blev lavet i 1940'erne. Da Madeira er meget bjergrigt, må det have været svært at bygge levadaerne. Vi kunne se at mange er skåret ind i bjergsiderne, og det har også været nødvendigt at grave ca. 25 kilometer tunneler til levadaerne. Man kan kun blive forundret over det ingeniørarbejde, der ligger til grund og den enorme arbejdsindsats der ligget bag.

Fremme ved startstedet for vores førstevandre tur ..... i tåge og regn

Vandrede ved siden af levadaerne og de 25 vandfald som var meget forskellige i størrelse, højde og vandmængde. Nød vores medbragte frokost inden det sidste push mod det højeste vandfald. Sluttede turen af med at gå gennem en af tunnelerne lavet til en levada, den var 800 meter, fantastisk. Derefter bare 600 meter til

den lille sorte bus. Det blev så til en spadser-tur på 12 km, vi synes selv vi havde været ret gode,

Langs en levada, der her føres her gennem en tunnel

Derfra kørte vi videre til Cabo de Girao et udsigtspunkt, hvor der er bygget en altan med glasbund.... gyser! ikke lige noget for mig, men jeg kom da ud på den til sidst.

Efter den oplevelse kørte vi videre til Poncha-smagning i, Camera de Lobos. Poncha er en traditionel alkoholholdig drik lavet med aguardiente, der her på Madeira er alkohol lavet på sukkerrør. Dertil tilsættes honning, sukker og enten appelsinsaft eller citronsaft. Det smagte rigtig godt, - tror godt jeg kunne blive forfalden til det. Tilbage til hotellet, hvor Einar aka. 'svigerfar' (han er far til vores guide (Lenes) kæreste gav rødvin på hotellets tagterrasse, dejligt initiativ, og vi nød solnedgangen over Funchal. Derfra videre i byen for at spise middag på en restaurant ved byens rådhusplads. Vi måtte jo smage den lokale aguardiente (=navnet på den lokale brændevin i Portugal og Spanien). Alle andre steder i Portugal laver man den på druerester (en slags Grappa), men her laves den som sagt på sukkerrør, så den nærmest er at sammenligne med rom. Derefter var der ikke mere krudt i os og vi var på puden allerede klokken ti.

Fredag den 4. marts

I dag skulle op til nordkysten og vandre ved Lamaceiros. Inden da skulle vi derfor på bustur

tværs over øen over øens højeste punkt. Endnu en gang blev vi imponerede over de KÆMPE infrastruktur anlæg der er overalt på øen: Igen masser af broer og tunler. Kørte til nordkysten Sao Vicente og så mod vest til Porto Moniz. Videre mod nord til Levada do Ribeira Janela, hvor vi blev sat af bussen og gik godt fire kilometer ind langs levadaen Lamaceiros. På grund af sammenstyrtinger kan man for øjeblikket ikke gå længere ind men vi havde en meget fin tur, hvor vi gik tilbage samme vej. På vej til frokost standsede vi i Porto Moniz, hvor vi fik mulighed for en badetur i en "klippe-pool" det var ok,- men koldt, men sjovt at opleve, Ligner lidt det vi tidligere har prøvet på Azorerne.

Porto Moniz og badetur i en "klippe-pool"

Sten havde 'desværre' glemt sit badetøj, men så får han sikkert muligheden for at bade en anden god gang. Frokosten spiste vi hos en familie, der bor i en dal der ligger nord for Seixal. Her fik vi noget forrygende grilsteget oksekød.

Vores guide Lene havde arrangeret Madeira-vinsmagning på tagterassen (det bliver nu aldrig vores yndlingsvin) ved solnedgangstid, hvorefter vi gik i samlet trop til middag.

Lørdag den 5. marts

Sædvanlig mødetid klokken halv ni og nu skulle vi være kulturelle: by-gå-tur til seværdigheder, katedral, huse, marked sjove gader med malede hoveddøre... Om eftermiddagen var der planlagt "fri leg"

og jeg gik på jagt efter noget af det stof som pigerne der sælger blomster på markedet bruger til deres nederdele. Det er ret kulørt...meget kulørt.. og stribet. Jeg fandt noget og købte så halvanden meter af det.

En af de mange fine døre med malerier (Funchal)

Altså: hvis nogen tror det er lettere at gå i en by end i naturen så må de tro om igen, efter sådan lang formiddag med rundvisning, frokost og shopping i Funchal... ja så var vi ømme i "trædepuderne".

Fiskemarked i Funchal (peixas-espada=kårdefisk)

Aftensmaden nød vi et sted hvor der blev spillet og sunget fado. Der hersker en del tvivl om, hvorfra fado egentlig stammer. Der er teorier om, at det er en blanding af slavers afrikanske rytmer kombineret med traditionel portugisisk sømandsmusik. Dertil indslag af arabisk musik

som er kommet via maurernes indflydelse på den Iberiske Halvø. Populært opfattes fado som en musikform karakteriseret ved klagende melodier og tekster, ofte med temaer som havet eller de fattiges tilværelse. I realiteten er fado dog blot en sangform, der kan omhandle hvad som helst, men som overholder en bestemt struktur.

Denne aften var bestemt ikke trist.

En super aften (med Fado) i Funchal

Hele familien sang og også personalet, fra barnebarn til bedstemor. Mor sang mens hun serverede, Tjeneren tog en pause fra serveringen og sang, guitaristens niårige datter sang, bedstemoren kom ind fra køkkenet og sang,... helt forrygende. Virkelig et sted med atmosfære.

Menuen var oksekøds spyd og det var ok, men Fadoen var helt forrygende.

Søndag den 6. marts

Så skal vi skifte hotel til et i Santa Cruz, så alt skulle pakkes ned. Det blev det, vi spiste morgenmad, fyldte vandflaskerne og var klar til afgang klokken halv ni. Satte os i bussen og så gik turen mod øens højeste punkt: 1800 m Endnu en gang imponeredes vi over de mange tunneller på øen. Der er nok 72 (!) km tunnel på Madeira (ifgl. vores buschauffør).

Holdet blev sat af ved på parkeringspladsen ved Archada do Teixeira. Turen op fra 1340 m til Vereda do Pico Ruivo i 1900 meters højde tog godt to timer. Det var fugtigt, til tider lignede det regn til forveksling. Det gik så noget hurtigere ned! Fik i alt gået knapt seks kilometer.

Var ved vores hotel Vila Galè i Santa Cruz ved 5-tiden, hotellet er en opgradering, med svømme-pool mmm. Det var der ingen der klagede over.

Mandag den 7. marts

16.5 kilometer blev det til i dag. Det var hovedsagelig en levada-tur, men vi tog en afstikker op i en sidedal, hvor vi lige fik 400 højde-meter på. Jeg sov ikke særlig godt i nat, frøs, vågnede hver gang air-con'en startede, men det spektakel fik Sten stoppet i løbet af natten. Da vi startede i morges troede jeg ikke jeg havde det i mig, men jeg gjorde det! Må indrømme at et varmt karbad bagefter gjorde godt. Vi er i øvrigt selv glædeligt overraskede over at vi klarer det så relativt godt, selv om vi ikke er rigtige "hikere"

Vores to ornitopater: Else og Hanne Lise

Tirsdag d 8. marts

Skulle gå ude på Madeiras østlige ende gennem Caniçal til Ponta do São Lorenço. Busturen derud tog omkring en halv time. Så gik vi der ud a' og op ad!: syv-syv en halv kilometer, fin tur endnu en gang med fantastiske udsigter. Men føler godt nok det er ok vi skal hjem i morgen og ikke ud og gå en tur min "lille pigekrop" er godt brugt. Kørte til Caniçal og holdt time-out med øl ... flere øl - ved havne kajen. I løbet af en lille time var vi alle samlet! Det blev hurtigt klart, at der ikke var mange der havde behov for havbad, så bussen satte straks kurs mod hotellet.

Kirsten og Hanne Lise havde "forkøbt" sig i Gin og Tonic, Erling, havde også lidt rødvin til overs og vi mødtes alle ved solnedgang på en af hotellets terrasser ud mod havet og nød nogle velfortjente drinks i usædvanligt hyggeligt selskab. Fik også de sidste instruktioner af vores guide Lene....

"Duracel-Lene", - der er krudt i det pigebarn. Hun har helt tjek på hvad der skal ske og og hvad hvem

kan klare; og tror hun der er problemer bag hende på så kommer hun. Og ikke at forglemme, så er hun godt forberedt. Håber vi fik takket hende, for hun var med til at få turen til at være en rigtig god oplevelse.

En sidste solnedgang fra balkongen på vores hotel i Santa Cruz

Tror også at gruppens størrelse på tolv var god. Kunne nå alle at lære alle at kende, snakke med dem... selv om det nok tog syv dage at lære de fleste af navnene. Det kunne vi kun grine ad, og vi var ikke de eneste der ofte skulle have et navn repeteret.

Onsdag den 9. marts

Var alle klar udenfor hotellet 9:30, men bussen lod vente på sig, men ti minutter i ti var den der. Rejseturen startede lidt panisk, da det viste sig at vi skulle have fornyet/et nyt rejsedokument (ved indrejse til 'mainland' Portugal?! Heldigvis var Duracel Lene med, og når man nu ikke skal diskutere med uniformeret personale, så vi begyndte vi at udfylde dem på vores telefoner! Ja, det var lidt hektisk, men det lykkedes alle fik udfyldt deres formularer og vi nåede flyet til Lissabon, Næsten seks timer i Lissabon, så nu kender vi den lufthavn. Var hjemme i Grenågade over midnat og havde ikke svært ved at falde til ro. Fik om morgenen svar på den Covid test vi fik taget en i Kastrup (for lige at sikre os at vores sommerforkølelse og træthed ikke var andet og mere end det). Det var det desværre, så vi måtte umiddelbart i fire dages selvisolation (og fik lejlighed til at redigere denne dagbog færdig.